

ת"פ 52047/02 - מדינת ישראל נגד מואנס אغا

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 15-02-52047 מדינת ישראל נ' אغا (עוצר)

בפני כב' השופטת ניצה מימון שעשו
המאשימה מדינת ישראל
נגד מואנס אغا (עוצר) ע"י ב"כ עוז מניה אלפי
הנאשם

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין והתחזות לאחר על מנת להונאות, כמפורט בכתב האישום המתווך.

בהתאם לכתב האישום המתווך, ביום 21.2.15 שבה הנאשם, תושב הרשות הפלסטינית, ברכב ברחוב קיבוץ גלויות בראש העין יחד עם אחר שזהותו ידועה למאשימה, ללא אישור שהיה כדין.

באותן נסיבות הזדהה הנאשם בפני שוטר אדם אחר - עבד אל האדי ת.ז. *****, בכוונה להונאות.

עברו הפלילי של הנאשם

לבית המשפט הגיע גליון המרשם הפלילי של הנאשם, לפיו לנאשם הרשעות קודמות.

בשנת 1999 הורשע בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק והחזקת נכס חשוד בגנוב.

בשנת 2000 הורשע בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, ונגזרו עליו 4 חודשים מאסר בפועל וכן הופעל מע"ת של 6 חודשים בחופף.

בשנת 2014 הורשע הנאשם בת"פ 13-03-25357 בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, התחזות לאדם אחר במטרה להונאות, ויזוף בכוונה לקבל דבר.

על הנאשם נגזרו ביום 27.10.14 5 חודשים מע"ת למשך 3 שנים שלא עבר עבירה בה הורשע או עבירת מרמה אחרת.

עמוד 1

המע"ת הינו בר הפעלה. גזר הדין הוגש במסגרת הטיעונים לעונש.

טיעוני לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות הינו שמירה על בטחון הציבור וריבונותה של מדינת ישראל.

נתען כי מתוך העונשה בגין העבירות נשוא כתוב האישום הינו בין מאסר על תנאי לשישה חודשים מאסר בפועל.

נתען כי לחובת הנאשם 3 רשותות קודמות בגין עבירות דומות.

כן נתען כי לחובת הנאשם מאסר על תנאי בן 5 חודשים מ"פ 25357-03-13.

ב"כ המאשימה התייחסה לטענותה של ב"כ הנאשם לפיה הנאשם פנה בבקשת לאיחוד משפחות, לקבלת מעמד תושב, כמו שנשיו לישראל.

נתען כי לא נמצא מסמכים לתמיכת בכר וכי אם אכן הנאשם פנה בבקשת איזו לא ברור מדוע נדרש להתחזות לאחר.

ב"כ המאשימה התייחסה לשיקולים לקלוא וביהם חסכו בזמןו של בית המשפט, הודאה בהזדמנות הראשונה, לקיחת אחריות וחסכו בזמןם של העדים.

לגביו שיקולים לחומרא, נתען כי יש לשקל את עברו הפלילי של הנאשם, העובדה כי הוא שב וחזר על אותן עבירות וכן המאסר על תנאי התלו依 נגundo אשר היווה גורם הרתעה.

לאור האמור לעיל עטרה ב"כ המאשימה לגוזר על הנאשם עונש מאסר בפועל במסגרת המתهام וכן להפעיל את המאסר על תנאי במצטבר, ובנוסף להטיל על הנאשם מאסר על תנאי וקנס.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם טענה כי מדובר במילוי שנקנעם לתחומי ישראל לצרכי צרפת.

נתען כי הנאשם נשא דין לפני 8 שנים לארוחית ישראלית, להם 2 ילדים בגילאי 4 ו- 6 והוא נמצא בהליך של בקשה לקבלת מעמד בישראל מכח היותו בן זוגZR הנשי לישראל.

ב"כ הנאשם טענה כי על פי רע"פ 3677/13 **מוחמד אלהרוש נ' מד"י** מתחם העונש ההולם, בעבירות שב"ח לצרכי פרנסה, שנעבירה לראשונה, ובהעדך עבירות נלוות לה - נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל למשך חמישה חודשים, אשר יכללו הן את תקופת התנאי והן את תקופת המאסר בפועל.

נטען כי אף שהלכה זו מתייחסת לנאים נעדני עבר פלילי, ראוי להפעילה גם לנאים בעלי עבר פלילי, זאת כאשר העבר הפלילי נשקל בגדירו של המתחם ולא כרכיב אשר קובע את המתחם, כל זאת על פי תיקון 113.

לאור זאת טענה ב"כ הנאשם כי מתחם העונש ההולם במקרה זה הוא כפי שנקבע בהלכת **אלהרוש**.

ב"כ הנאשם הפנתה עוד לרע"פ 14-1441 **הבט חמיס נ' מד"י**, בו נטען כי למעשה במצבים בהם ניתן עונש מאסר על תנאי אשר חורג מהמתחם הרי שהדבר מעורר קושי, וחוסר הלימה ניכר בין העונש שהושת על המבוקש אם יופעל התנאי לבין מדיניות העונשה כפי שנקבעה בענין **אלהרוש**.

בהתחשב בכר עטרה ב"כ הנאשם כי בית המשפט יאריך את תקופת התנאי ויטיל על הנאשם בנוסף עונשה כספית בדמותו קנס.

ב"כ הנאשם הפנתה לפיסקה 11 ברע"פ 14-1441 **הבט חמיס נ' מד"י** בונאמר:

"...אללא, שהסנגור המלומד הציג בפני אסופה של כ-15 פסקי דין או יותר, מהם אחד של ערצת הערעור בבית משפט המחויזי מרכז, כאשר מכלום עלולה ברורות כי בית המשפט נמנעו מלאה-פעיל מסרים מותנים בני מס' חדשים יותר, במקרים שבהם מדובר היה בכניסה לישראל ללא עבירה נלוית של אדם שעברו הפלילי אינו מכבד, הגם שהנסיבות בכל אחד מהקרים לא היו חריגות למדי, אלא דובר בעניינים היודיעים להכאיב של מצוקת צרפתה בשטחים. במקרים אלו, לא ערערה התביעה וישנם גם במקרים שבהם הצליפה בין אם בפה מלא ובין אם בשפה רפה, לעתירת הסנגורה".

נטען כי אם היה מדובר באזרח ישראלי שהוא נשלח לשירות המבחן עם נסיבות יוצאות דופן, שירות המבחן היה בוחן את הרקע, מתייחס לנטיותיו האישיות של הנאשם ומתחשב בהן בהמלצתו בנוגע לנאים.

ב"כ הנאשם טענה עוד כי בהתאם להלכת **חמים**, ניתן לחזור מתחם העונשה משיקולי שיקום הנאשם. נטען כי בהלכת **חמים** התייחס בית המשפט לכך שבהתאם להלכת **אלהרוש** תחתית מתחם העונשה בעבירות שב"ח יועמד על חדש מאסר על תנאי. נטען כי במצב זה הארcta מאסר מותנה קיים הינה בבחינת חריגה מהמתחם. בית המשפט העליון קבע, כאמור, כי ניתן לחזור מתחם בהתאם לעיקרון המנחה בדבר סיכון שיקום הנאשם.

ב"כ הנאשם טענה כי במקרה זה ראוי לחזור מתחם העונש ההולם.

ב"כ הנאשם הגישה אסופה מסמכים שמעידים כי הנאשם מצוי בהליך של קבלת מעמד זר.

הוגש העתק הבקשה לקבלת מעמד לבן זוג הנושא לישראל מיום 15.3.12.

עמוד 3

הווצה נוהל של משרד האוכלוסין וההגירה, בו מצוין בסעיף ב' 4 כי במהלך בדיקת הבקשה ינתן לモזמן רשות שהייה לתקופה של עד חצי שנה.

נטען כי עניין זה לא נבדק.

כן נטען כי סמכות הזמינים מעידה בצורה ברורה שכונתו של הנאשם הייתה, בין היתר, לאור הגשת הבקשה, לאיחוד משפחות.

כן צורפה הודעה על רישום זוגיות מיום 15.2.15 מטעם ארגון "משפחה חדשה".

ב"כ הנאשם טענה כי יש להתחשב בסמכות שבין מועד ביצוע העבירות למועד הגשת הבקשה, המUID, כאמור, על מניעיו של הנאשם בכניסתו לישראל.

נטען כי התעודה מ"משפחה חדשה", מיום 15.2.15, קדמה למועד ביצוע העבירה.

לאור זאת עתרה ב"כ הנאשם לחרוג ממתחם הענישה ההולם ולהורות על הארצת המאסר המותנה.

נטען כי ענישה זו תאזור בין האינטרס הציבורי לאינטרס הנאשם.

דין

המדובר בנאדם אשר מחד גיסא מנסה, לכארה, לעגן חוקית את מעמדו בישראל ע"י פניה לרשות המוסמכות למתן אשורת תושב, ומайдך גיסא, נגדי דרכי הטעה והתחזות כלפי אוכפי החוק בהציגו את עצמו בזיהות כזבצט בפני שוטרים, זו הפעם השנייה, ולאחר שכבר נשפט על עבירות זיופ והתחזות לאחר רק ארבעה חודשים לפני ביצוע העבירות נשוא תיק זה, ונגזר עליו מע"ת לא קצר.

המסמכים שהציג הנאשם לענין הפניה של בת זוגו ושלו (בסיוע עו"ד) למשרד הפנים - מינהל האוכלוסין לקבלת מעמד תושב הינם מתאריכים **שאחרי** ביצוע העבירות (חודש מרץ 2015) ואילו הפניה לארגון "משפחה חדשה" נעשתה מספר ימים לפני ביצוע העבירות (15.2.15). לא ברור, האם פנה הנאשם בעבר בבקשת זו למשרד הפנים, האם נדחתה בקשה ונדrew, ואם לא פנה - מדוע לא פנה, כאשר הוא חי, לפי הצהרתנו, עם בת הזוג הישראלית **מאז שנת 2006** ולהם שני ילדים משותפים. בנסיבות אלה, הרושם הוא כי הנאשם מגלה טفح ומסתיר טפחים בנקודת זו.

אילו הטעינה העבירה שביצע הנאשם בשעה הבלתי חוקית לבדה, היה מקום לשקל הארצת המאסר המותנה התלויה בכך, לנוכח הנسبות המשפחתית, אך כאשר הוסיף הנאשם לעבירה זו עבירות התחזות לאחר כדי להונאות (ובפעם הקודמת גם זיופ מסמך), ושב על ביצוע עבירה זו תוך זמן קצר אשר מע"ת ממשמעותי תלוי נגדו, אין רואה הצדקה להאריך את המאסר המותנה.

מתחם הענישה המקורי במע"ת שנקבע בהלכת **אלהרוש** מתייחס לעבירות שהיא בלתי חוקית ללא עבירות נלוות, ואילו

עמוד 4

כאשר מצטרפות לעבירה זו עבירות של הכשלת שוטר, זיווג מסמן וכדומה, מתחם הענישה מתחילה ממאסר של מס' חודשים בפועל.

לפיכך אני מפעילה את המאסר המותנה של 5 חודשים התלו依 כנגד הנאשם מת"פ 25357-03-13, וזאת החל מיום מערכו.

בגין העבירות נשוא תיק זה אני גוזרת עליו עונש של שלושה חודשים מאסר בפועל, אשר מתוכם חודשים וחצי ירוצו בחופף למע"ת שהופעל, ושבועיים במצטבר אליו.

לפיכך ירצה הנאשם חמישה וחצי חודשים מאסר בפועל, בניכו 3 ימי מעצרו.

אני גוזרת על הנאשם חדש מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה על חוק הכנסת לישראל.

ארבעה חודשים מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה של התוצאות לאחר.

הodata זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב סיון תשע"ה, 09יוני 2015, במעמד הצדדים.